

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ІЄРАРХІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В ЗАХІДНІЙ ЄВРОПІ 2025 РОКУ

Всечесному духовенству, Преподобному монашеству, Дорогим в Христі Сестрам і Братам - вірним Української Греко-Католицької Церкви в Центральній та Західній Європі.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Ми всі шукаємо добрих новин у ці дні. Якою б була ця добра новина для вас? Ми впевнені, що для майже всіх нас цією новиною було б закінчення війни в Україні, перемогою українського народу над темними силами російського агресора та встановлення справедливого миру. Це справді наша надія та молитва, добра новина, яку ми шукаємо в нашому щоденному житті.

Для нас, християн, серце нашої віри – це проголошення Доброї Новини в Ісусі Христі. Цього року католики всього світу беруть участь у Ювілейному році, проголошеному папою Франциском. Це особливий час благословення, який відзначається кожні 25 років, що допомагає нам розмірковувати над ДУЖЕ ДОБРОЮ НОВИНОЮ, що спасіння дається нам через вочлнення, земне служіння, смерть і воскресіння нашого Спасителя. Через Його жертву наші гріхи прощені, і ми запрошені зайняти своє місце в небі. Святіший Отець запрошує нас брати участь у цьому Святому Році як "паломники надії".

Разом з базилікою Святого Петра в Римі кожен з наших катедральних храмів та інших особливих церков чи святинь були визначені як Ювілейні церкви. Протягом цього Ювілейного року ми запрошені з довірою приступати до святого Таїнства покаяння і примирення (Сповіді), приймати Святе Причастя і, якщо можливо, здійснити паломництво принаймні до одного з Ювілейних храмів. Коли ми входимо до Ювілейного храму, ми немовби входимо до вертепу у Вифлеємі, місця вочлнення нашого Господа. Але водночас ми також входимо до Гробу Христа Господа! До Гробу, з якого засяяла на увесь світ Добра Новина про Воскресіння! До Гробу, який несе надію всім. До Місця, з якого ми народжуємося до вічного життя.

Як ми читаємо в Євангелія від Івана (глава 20), того першого недільного ранку після розп'яття, Марія Магдалина пішла плакати до гробу, де лише два дні тому поклали бездиханне тіло Ісуса. На її шок і здивування величезний камінь, який був покладений біля входу, був відсунутий, і вона відразу ж припустила, що гріб порожній, не відаючи ще нічого про Воскресіння. Тож вона побігла розповісти Петрові та іншим апостолам про це. Петро та апостол, "якого Ісус любив", побігли до гробу. Петро увійшов до гробу і підтвердив, що тіла там вже більше немає. Тоді інший учень також увійшов "і увірував!" (Йо. 20:8). Коли Петро та інший учень пішли, Марія Магдалина залишилася у своєму смутку та горі, безутішно плачучи. І ось, коли вона нахилилася, щоб поглянути всередину гробу, там вона побачила двох ангелів у білому. Вони запитали її: "Жінко, чого плачеш?" Вона пояснила, що хтось, як вона припускала, забрав тіло її Господа. Потім вона обернулася і побачила чоловіка, який також спитав її: "Жінко, чого ж ти плачеш, кого шукаєш?" Вона гадала, що це садівник. І лише коли Воскреслий Ісус покликав її на ім'я "Маріє!", вона змогла впізнати його, і, отримавши доручення від Ісуса, притомом пішла до учнів і звістила їм ДОБРУ НОВИНУ: "Я бачила Господа!".

Дорогі сестри і брати, ми також покликані наблизитись до Гробу нашого Спасителя, щоб переконатися, що він порожній, ми у ці пасхальні дні запрошені відкрити наше серце на голос нашого Воскреслого Спасителя, Який нас кличе нашим власним ім'ям, щоб відтак, подібно як Марія Магдалина, ми могли побігти до інших і звістити їм Добру Новину про Воскреслого Господа! Якщо ви цього дотепер ще не зробили, сприйміть цей благословенний час Ювілейного року як цінну нагоду особистої зустрічі з Христом Воскреслим! Увійдімо до

Ювілейного храму, приступімо до доброї сповіді, приймімо Пресвяту Євхаристію і вирушаймо до наших ближніх, розказуючи їм про пережите і ділячись із ними пасхальною радістю і надією, яку Христове Воскресіння дарує всім.

Блаженніший Патріарх Святослав у своїх посланнях до нас щодо ситуації в Україні завжди нагадує нам, що «Україна стоїть, Україна бореться і Україна молиться». Ми повинні стояти міцно у нашій вірі, боротися з упевненістю, що Христос є серед нас, завжди молячись до Бога милосердя і любові, до Господа, який вийшов з гробу і воскрес з мертвих задля нашого спасіння. Він сам є тією Доброю Новиною, яку ми так шукаємо! Він є Дорогою, Правдою і Світлом, що наповнює нас надією і кличе нас до вічного життя як дітей нашого Небесного Отця. У Ньому - наша духовна і земна перемога над ворогом, який заперечує наше існування і прагне загарбати нашу землю.

Ми справді перебуваємо в темних часах і намагаємося побачити світло в кінці цього довгого тунелю війни. Ми знаємо, що захисники України, які загинули або були поранені, зробили це не даремно. Світло їхньої самопожертви освітлює наш шлях до повної свободи, подібно як світло жертвної любові волонтерів, медиків і капеланів, як світло підтримки і солідарності всіх, хто допомагає нам гідно пройти наші випробування назустріч світлу воскресіння. Світло – це Воскреслий Господь, який сяє з гробу. Тому ми повинні зазирнути за межі порожнього гробу і лляного полотна, яке там лежить, і визнати, що ми можемо побачити Його, Який стоїть перед нами, лише тоді, коли ми готові вийти з гробу. Із гробу страху, зневіри і безнадії. Навпаки, впевнені в надії, яка нам дана, засвідчимо тріумф життя над смертю, добра над злом, правди над брехнею. Проголосімо всім і кожному, що: Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Святкуючи це Свято над святами і Торжество усіх торжеств, ми у пасхальному таїнстві Господа Ісуса єднаємося з нашими сестрами і братами в Україні і по всьому світу. Разом з ними ми поділяємо *надію* Доброї Новини, проголошеної сьогодні, *радість* знання, що Господь наш завжди з нами, і *любов*, якою ми огортаємо одні одних у ці часи випробувань як діти світла і як діти дня.

Нехай благословення Воскреслого Господа буде на вас і ваших близьких, коли ми обіймаємо один одного і проголошуємо: Христос воскрес! Воістину воскрес!

Дано в Лондоні, Мюнхені, Римі, Парижі й Києві, дня 5 квітня 2025 р. Б., в Акафістову суботу
Великого посту

+ Кеннет Новаківський

*Єпархіальний Єпископ Української Католицької Єпархії Пресвятої Родини в Лондоні
Апостольський візитатор для українців греко-католиків в Ірландії та Північній Ірландії*

+ Богдан Дзюрах

Апостольський Екзарх для українців візантійського обряду в Німеччині та Скандинавії

+ Гліб Лончина

*Апостольський адміністратор Єпархії святого Володимира Великого в Парижі
Апостольський делегат у Швейцарії і країнах Бенілюксу*

+ Григорій Комар

Апостольський Адміністратор Апостольського екзархату для українців в Італії

+ Степан Сус

Голова Пасторально-міграційного відділу Патріаршої курії